

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/130/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121010410
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3121010410.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a členov senátu JUDr. Petra Tótha a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci odsúdeného H. I. E., nar. XX.XX.XXXX v U.. PH P. F., H., trvale bytom U.. X.. X., X.. F. XX, H., t. č. ÚVTOS Dubnica nad Váhom, na neverejnom zasadnutí dňa 07.10.2021 prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6Pp/95/2021 zo dňa 08.07.2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného H. I. E. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín uznesením sp. zn. 6Pp/95/2021 zo dňa 08.07.2021 podľa § 415 ods. 1 Tr. por. s použitím § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. zamietol návrh odsúdeného H. I. E. o jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/95/2018 zo dňa 07.02.2019, právoplatným dňa 11.02.2019, pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Predpokladane má odsúdený tento trest odňatia slobody (po započítaní väzby 19.08.2018 - 11.02.2019) vykonať dňa 19.08.2022.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odsúdený sťažnosť, ktorú odôvodnil prostredníctvom obhajcu. V jej písomných dôvodoch uviedol, že okresný súd sám pripustil, že sa nedopustil závažného porušenia ústavného poriadku a menšie porušenia boli dôsledkom jeho jazykovej bariéry, nakoľko ako občan Rumunskej republiky bez dostatočnej znalosti slovenského jazyka mnohokrát nerozumel, čo sa od neho očakávalo. Zistené skutočnosti súd vyhodnocoval jednostranne, nevyvážene, keď u neho videl len porušenia ústavného poriadku, ale dve disciplinárne odmeny už žiadnym spôsobom nezohľadnil, rovnako ako ani jeho pozitívnu pracovnú disciplínu. Nezohľadnil tiež, že sa v jeho prípade jednalo o prvé odsúdenie, pričom jeho postoj k spáchanému trestnému činu je kritický. Navrhol, aby sťažnostný súd rozhodnutie okresného súdu zrušil a sám rozhodol vo veci tak, že ho podmiennečne prepustí z výkonu trestu odňatia slobody.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Okresný súd vykonal verejné zasadnutie v prítomnosti odsúdeného a postupoval v súlade so zákonom, keď návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody ako nedôvodný zamietol. Správne zistil, že odsúdený nespĺňa zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie, keďže vzhľadom na okolnosti správne a podrobne uvedené okresným súdom v napadnutom uznesení (z nich negatívne hodnotenie z ústavu na výkon trestu, z ktorého okrem

iného vyplýva, že stanovený program zaobchádzania neplní v časti edukácia z dôvodu nekritického postoja k spáchanej trestnej činnosti, opakovaného porušovania ústavného poriadku a časového rozvrhu dňa, v ostatných častiach stanovený program zaobchádzania plní na požadovanej úrovni; resocializačná prognóza je vyhodnotená ako menej priaznivá na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti; vo výkone trestu odňatia slobody bol trikrát disciplinárne potrestaný a dvakrát disciplinárne odmenený) nemožno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život tak, ako to predpokladá ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák.

Z ustanovení § 66 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), ods. 2 Tr. zák. vyplýva, že predpokladom podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného je súčasné splnenie troch podmienok a to, že odsúdený vykonal trest odňatia slobody v zodpovedajúcom rozsahu, že vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom pri rozhodovaní o podmienneom prepustení súd prihliadne na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. Z hodnotenia odsúdeného H. I. E. riaditeľom ÚVTOS Dubnica nad Váhom, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd, vyplýva záver, že odsúdený k trestnej činnosti po celú dobu výkonu trestu zaujíma nekritický postoj. Stanovené ciele programu zaobchádzania plní iba čiastočne a resocializačná prognóza bola vyhodnotená ako menej priaznivá, na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti. Pokiaľ ide teda o splnenie tretej zákonnej podmienky materiálneho charakteru, t. j. predpoklad, že odsúdený H. I. E. bude po podmienneom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody viesť riadny život a nebude sa dopúšťať opätovne protispoločenskej činnosti, predovšetkým trestnej činnosti, ktorú okresný súd vyhodnotil ako nesplnenú, je potrebné uviesť, že už z vyššie uvedeného zákonného znenia vyplýva, že či odsúdená osoba bude alebo nebude viesť riadny život po podmienneom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody možno iba odhadovať, resp. vysloviť v tomto smere určitú prognózu, po vyhodnutí všetkých známych relevantných skutočností, ktoré sa viažu k osobe odsúdeného, pričom táto prognóza u odsúdeného H. I. E. ako vyplýva z vyššie uvedeného hodnotenia je menej priaznivá, keď existuje odôvodnený predpoklad, že odsúdený nepovedie na slobode riadny život a existuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Zároveň v podstatnej miere úzko súvisí hodnotenie tejto prognózy aj so záverom o druhej materiálnej zákonnej podmienke pre podmienne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, pretože už ten sám o sebe v podstatnej miere napovedá o stave nápravy odsúdeného aj smerom do budúcnosti, samozrejme po všestrannom vyhodnutí a vzatí do úvahy aj ostatných ďalších podstatných faktorov, pričom v tejto súvislosti, ako bolo už uvedené, odsúdený stanovené ciele programu zaobchádzania plní iba čiastočne. Krajský súd zdôrazňuje, že zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu bol páchatel' automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby bez ohľadu na účel trestu, ale podmienne prepustenie je namieste len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy.

Ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák. vyjadruje totiž predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmienne prepustenie a musí pritom vyplývať aj zo zhodnotenia páchatel'ovho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený po podmienneom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnutí páchatel'ovej osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možností jeho nápravy a osobných pomerov s prihliadnutím aj na účel trestu, pričom bez významu nie je ani zistenie, ako bude verejnosť reagovať na predčasné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu, aké sú sociálne pomery odsúdeného a aké podmienky má vytvorené pre prechod do normálneho života na slobode. Správanie odsúdeného vo výkone trestu sa musí hodnotiť v súvislosti s charakterovými vlastnosťami odsúdeného, s motívmi a spôsobom vykonania činu, pretože len za tohto predpokladu možno posúdiť, či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa už zbavil práve tých charakterových rysov a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli ku spáchaniu trestnej činnosti alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin.

Okresný súd v posudzovanom prípade týmito hľadiskami sa dôsledne riadil, prihliadol na všetky okolnosti, ktoré majú význam pre rozhodnutie o tom, či sú splnené podmienky pre podmienne prepustenie odsúdeného, t. j. pre záver, že odsúdený plnením svojich povinností a správaním vo výkone

trestu preukázal nielen polepšenie, ale že možno od neho aj dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a dospel preto k správne mu záveru.

Z vyššie uvedených dôvodov preto krajský súd sťažnosť odsúdeného H. I. E. podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol, pretože nebola dôvodná.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (3:0).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.